

[Victor Pürschel.]

siger til en menig: Bondekvaj! Saa er det rimeligt, at den menige føler sig i høj Grad oprørt, og Befalingsmanden skal naturligvis straffes for det; men hvis nu den menige slaar ham ihjel i den Anledning, vil det ærede Medlem dog formentlig ikke stemme for, at han skal være straffri for dette Drab. Altsaa Regelen, som er stillet op af det ærede Medlem, egner sig ikke til at staa i Loven. Det haaber jeg er umiddelbart indlysende.

Naar det ærede Medlem i § 53 taler om den, der ytrer Utilfredshed, tilsigter den Bestemmelse at ramme en Mand, der gaar omkring og søger at skabe Utilfredshed blandt sine Kammerater. Det kan være højst ubehageligt og meget skadeligt for Disciplinen. Det er for øvrigt en Bestemmelse, der ikke bruges meget, og som naturligvis ogsaa skal bruges med Fornuft.

Der staaer i § 54, at den, som uden rimelig Grund klager o. s. v.; den, der træffer Afgørelsen, om der er rimelig Grund til Klage, er Dommeren. Naturligvis kan det ske, at en Befalingsmand dikterer en menig en Straf for uden rimelig Grund at have klaget, men hvis den menige mener, at han har rimelig Grund, siger han: Jeg ønsker en retslig Afgørelse af det — og saa er det Domstolen, der afgør det. Jeg synes ikke, at man behøver at være bange for denne Bestemmelse.

Endelig sagde det ærede Medlem noget om § 68, og det tror jeg hellere han skulde have ladet være med. Han sagde, at i Kraft af denne Bestemmelse kunde den højtærede Forsvarsminister forbyde det ærede Medlem Hr. Westermann og mig Adgang til Folketinget. Det ærede Medlem maa dør i et Øjebliks Distraktion have glemt Grundlovens § 55, hvori der staaer: Embedsmænd, som vælges til Rigsdagsmænd, behøver ikke Regeringens Tilfælde til at modtage Valget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har formelt Ret i, at den menige Soldat, der ikke ønsker at modtage en ham dikteret arbitrær Straf, er i Stand til at faa en Domskendelse. Men jeg vil dør gøre opmærksom paa, at medens det ærede Medlem for saa vidt formelt har Ret, er det jo ikke saaledes, at det ærede Medlem reelt har Ret, hvis den paagældende menige ikke ønsker at faa sit Liv gjort ubehageligere end ellers i

en mellemliggende og maaske ogsaa en efterfølgende Tid. For Forholdet er det, at ud over de i Straffeloven angivne Straffe findes der de saakaldte Disciplinarmidler, og enhver, der i nogen Tid som menig har studeret Anvendelsen af Disciplinarmidlerne inden for Hæren, vil vide, at disse Disciplinarmidler, der dels kan bestaa i ekstra Øvelser af forskellig Slags, dels ogsaa i det, der kaldes Fritagelse for Begunstigelser, er meget ubehagelige over for den, de virker paa, og i hvert Fald er det Indtryk, der bibringes menige i Hæren — det var det i hvert Fald paa det Tidspunkt, jeg har mine Erfaringer fra —, af en saa Art, at man vidste, at den, der vilde appellere, uvægerlig, i hvert Fald indtil Appellen var afgjort og Straffen afsonet, vilde være Genstand for en særdeles stor Imødekommehed med Hensyn til Fritagelse for alle Begunstigelser. Det synes jeg jeg har villet nævne i denne Forbindelse, fordi det i Virkeligheden betyder, at den menige i mange Tilfælde føler sig temmelig retsløst stillet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Jeg skal hertil kun sige, at med Hensyn til Anvendelsen af Disciplinarmidler findes der meget klare og bestemte Bestemmelser. Der skal føres Bog over dem; det er Kompagnichefen, der har Pligten til at føre Bog over dem, og der skal i denne Bog staa saavel den Forseelse, for hvilken Disciplinarmiddel ikendes, som hvilket dette Disciplinarmiddel er. Derigennem er der Adgang til Kontrol, og længere kan man ikke naa. Jeg kender ikke noget Tilfælde, hvor man har forfulgt en menig, men skulde et saadant Tilfælde komme frem, vil det ikke forløbe paa nogen for den paagældende Befalingsmand heldig Maade; det kan jeg forsikre det ærede Medlem om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Denne Udtalelse af Generalauditøren forekommer mig at være af meget stor Værdi. Den bør udbredes, den burde egentlig læses op for alle de menige i Hæren, for jeg tror, at den i mange Tilfælde vilde berolige dem.

Det er rigtigt, at der føres Bog over Disciplinarmidlers Anvendelse, men jeg nævnte ogsaa Fritagelse for Begunstigel-